

Windows XP automatikus telepítése CD-ről

Aki már telepített operációs rendszert úgy, hogy órákon keresztül nyomkodta a next gombot, ismeri az érzést: milyen jó lenne ha a telepítés automatikusan megtörténne! Elég lenne 40 perc – 1 óra elteltével rápillantani a gépre és ellenőrizni, hogy minden sikerült-e?

A válaszfájl

Az automatikus telepítéshez valahogyan előre meg kellene tudni adni a telepítő összes kérdésére a választ. Erre van is lehetőség: NT4 óta az összes Windows operációs rendszer fel van készítve arra, hogy a telepítéshez szükséges adatokat fájlból vegye. Szükség lesz tehát egy válaszfájrra, melyet tetszőleges szövegszerkesztővel – akár egy Notepaddel - elkészíthetünk, vagy használhatjuk a Windows XP CD-jén található varázslót is. Mivel a fájl meglehetősen sok bejegyzést tartalmaz, azt javasoljuk, hogy még a bátrabbak se essenek neki kézzel készíteni egyet, hanem először futtassák le a varázslót, és a kész fájlra fittogtassák ügyességüket Notepaddel.

A válaszfájl felhasználásának két módja ismeretes. Vagy hálózaton keresztüli automatikus telepítéshez használjuk (ebben az esetben a WINNT32.EXE megfelelő kapcsolójával kell ráirányítani a telepítő figyelmét fájlunkra), vagy CD-ről bootolva végzünk automatikus telepítést. Ez utóbbi eset annyiban különleges, hogy semmiféle módon nem lehet megváltoztatni, hol is keresse a telepítő a válaszfájlt - annak az A: meghajtóban lévő lemezen kell lennie. Sőt, a fájl neve is kötött: winnt.sif a becses neve.

Telepítés CD-ről

CD-s telepítés esetén tehát a kész válaszfájlt egy floppyra kell másolni winnt.sif néven, majd a Windows XP telepítő CD-jéről bootoljuk a gépet, és rendszerbetöltés kezdetekor helyezzük a meghajtóba az általunk elkészített lemezt. A gép rá fog nézni erre a lemezre és az ott található .sif fájlból egy olvasással betölti az összes információt. Ha ez megtörtént (a floppymeghajtó kellemes berregése megszűnik és elalszik a hozzá tartozó szép zöld led), kivehetjük a floppyt, mert már nem lesz rá szükség.

Ha a válaszfájlban úgy határoztunk, hogy a partícionálás ne automatikusan történjen (ha például nem a C:\ meghajtóra telepítünk), a telepítés elején még eldöntjük, melyik partícióra szeretnénk telepíteni a Windows XP-t, aztán csak magára hagyjuk a gépet, és egy órára elmehetünk kávézni. A partícionálásra még visszatérünk...

Mivel varázslóval egy kicsit gyorsabban elkészíthetjük a telepítéshez szükséges válaszfájlt, mi most ezen lépkedünk végig. Ez azért nem mentesít az alól, hogy tudjuk, mi kerül a winnt.sif-be.

A – belülről .INI szerkezetű - válaszfájlban a következő bejegyzéseknek (szekcióknak) feltétlenül benne kell lenniük:

[Unattended]	UnattendMode TargetPath
[GuiUnattended]	AdminPassword TimeZone
[Identification]	JoinWorkgroup
[Networking]	Csak akkor kell bejegyzés, ha be szeretnénk állítani a hálózat használatát
[UserData]	ComputerName FullName

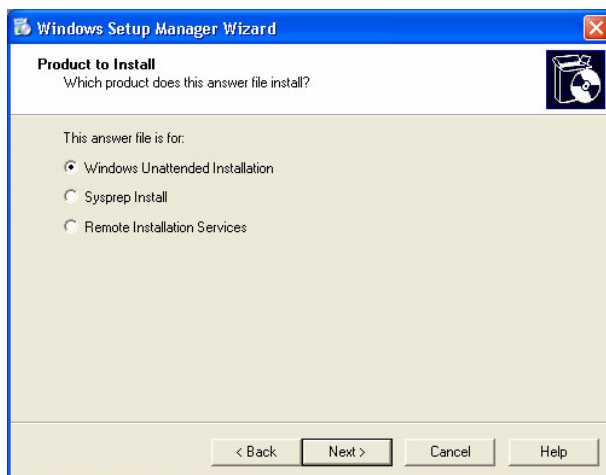
A varázsló használata közben nyomonkövetjük, hogy ezek a bejegyzések milyen értéket vesznek fel. A legtöbb lépés után megmutatom, hogy az adott lépésben mi kerül be a válaszfájlba.

Az egyes bejegyzések és lehetséges értékeik teljes készlete a deploy.cab fájlban található ref.chm súgófájlból kereshető ki.

A varázsló használata

Mint már említettem, a telepítővarázsló a Windows telepítőlemezén található, egészen pontosan a \Support\Tools\deploy.cab fájlban. Ebből bontsuk ki a setupmgr.exe-t és indítsuk el! A varázsló bejelentkező képernyőjén nyomjuk meg a jól ismert next gombot, majd a következő ablakban döntsük el, hogy egy új fájlt készítünk, vagy már egy létezőt szeretnénk módosítani.

Akár új fájlt készítünk, akár egy meglévőt szerkesztünk át, meg kell határozni a telepítés típusát. A Windows telepítéséhez válasszuk a Windows Unattended Installationt.

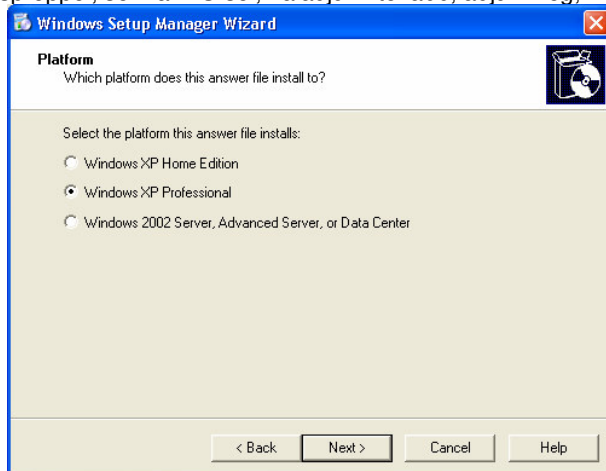
A Windows felügyelet nélküli telepítése

Ezen a ponton álljunk is meg: egy .INI szerkezetű válaszfájl készítésünk, tehát be kell tudnunk határolni, hogy ez a lépés mit is ír a fájlba, hogy későbbi módosításainkhoz ne kelljen a varázslót használnunk. Nos, ez a lépés ennyit ír a fájlba:

```
UnattendedInstall="Yes"
```

A másik két opció (Sysprep Install és Remote Installation Services) picit másféle fájl csinál, legalábbis a fájl neve más lesz: A Sysprep kimenete Sysprep.inf, a RIS-ág bejárása után pedig remboot.sif nevű fájl kapunk, melyek szintén .INI fájl szerkezetűek.

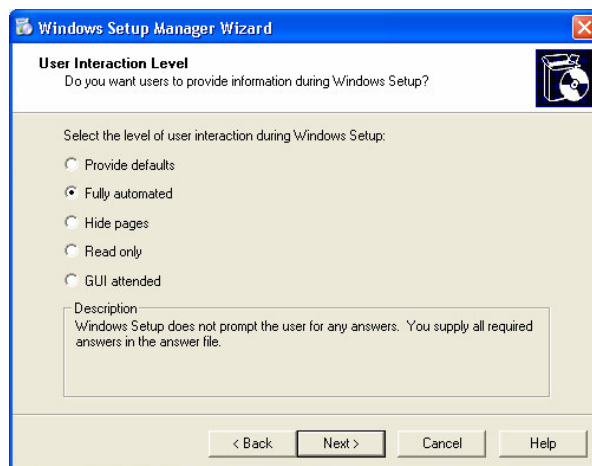
Most nem foglalkozunk sem a Syspreppel, sem a RIS-sel, haladjunk tovább, adjuk meg, mely platformot választjuk!

Telepítendő Windows verziójának kiválasztása

Miután kiválasztottuk a Windows megfelelő verzióját, döntsünk a telepítés módjáról is. Öt különböző választási lehetőségünk van:

- Provide defaults: a válaszfájl alapértelmezett válaszokat szolgáltat a telepítéshez, melyek megjelennek, és ezeket a felhasználó telepítéskor akár meg is változtathatja.
- Fully automated: teljesen automatikus telepítés. Ilyenkor semmiféle visszajelzést nem kapunk, minden értéket a válaszfájlból vesz a rendszer.
- Hide pages: a provide defaults módtól annyiban különbözik, hogy bizonyos ablakokat el lehet rejtetni, és csak azok jelennek meg, amelyeket a felhasználók megváltoztathatnak.
- Read only: a telepítéskor megjelenő ablakokban minden adat megjelenik, melyet ebben a fájlban tárolunk, viszont a telepítés paraméterei nem változtathatók meg.
- GUI attended: csak a szöveges részek automatikusak.

Válasszuk a teljesen automatikus telepítést!

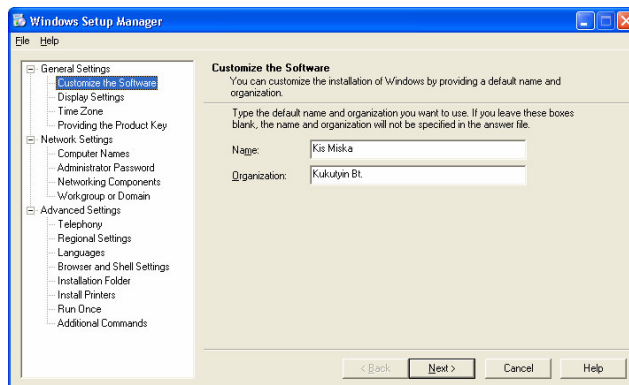
Ennek hatására a fájlba ez kerül:

```
UnattendMode=FullUnattended
```

Ezek után adjuk meg a következő ablakban, hogy CD-ről történik majd a telepítés. Itt megadhatunk egy könyvtárat is, ahonnan majd a telepítést végezzük. Mi most maradjunk a CD-nél. Pipáljuk be, hogy elfogadjuk az EULA-t, így a telepítés során már nem kell vele törődnünk.

```
OemSkipEula=Yes
```

Most már „csak” azokon az ablakokon kell végiglépkednünk, melyeket a telepítés közben már megszoktunk. Ha a teljesen automatikus telepítést választottuk két ablakkal ezelőtt, bizony lesznek olyan részek, melyeket kötelező kitöltenünk. Ezek a név (a szervezet maradhat üresen is), a termékkulcs, és a számítógépnév mezők.

Töltsük ki a név mezőt!

A fájlba ezután ez kerül:

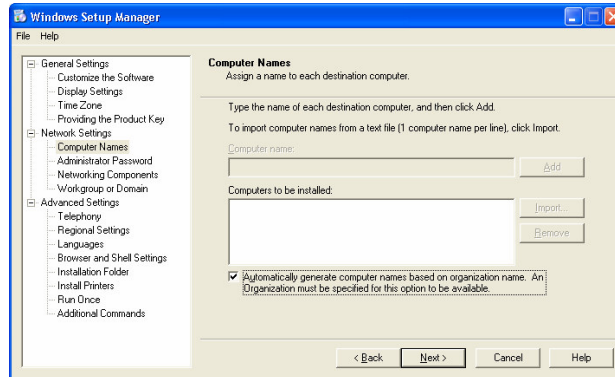
```
[UserData]
ProductID=AAAAA-A AAAA-A AAAA-A AAAA-A
FullName="Kis Miska"
OrgName="Kukutyin Bt. "
ComputerName=kukutyin
```

Önmagában a termékkulcs automatikus bevitele miatt érdemes egy ilyen lemezt készíteni (például Provide Defaults opcióval), mert így legközelebb nem kell begépelni a kulcsot. A Provide Defaults miatt kitöltve, de módosíthatóan jelenik meg minden opció!

Megadható egyszerre több számítógépnév is egy listában, de ezt a lehetőséget a CD-s telepítésnél nem tudjuk kihasználni. Egy pipa elhelyezésével utasíthatjuk a gépet arra is, hogy automatikusan generálja ezt az értéket a szervezet nevéből. Ennek feltétele, hogy az Organization mezőt előzőleg kitöltsük. Ekkor

ComputerName=*

kerül a fájlba.

A gép nevét automatikusan is generáltathatjuk

A többi mezőt hagyhatjuk változatlanul is, ilyenkor az alapértelmezett beállítások lesznek érvényben. Nézzünk néhányat közülük!

Mint a fenti táblázatban láthattuk, a válaszfájlban szerepelnie kell azon könyvtár nevének, ahova a telepítést végezzük. Ez Windows XP esetén a WINDOWS, melyet így állítunk be:

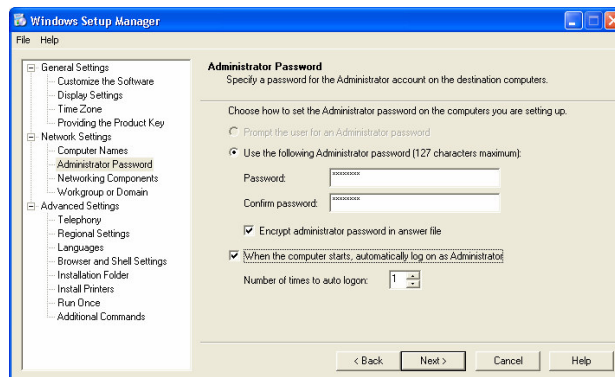
TargetPath=\\WINDOWS

Itt jegyzem meg, hogy a Windows-könyvtár megváltoztatásával egy csomó hibásan megírt program képtelen lesz rendesen működni, így többek között a Nimda és a CodeRed férgek is elpusztulnak! Ezek bizony hibásan megírt programok! Az időzónának és az Administrator jelszavának is szerepelnie kell a winnt.sif-ben. Ha a varázslóban nem állítunk be semmit, a következő értékeket veszik fel:

AdminPassword=*

TimeZone=85

Ha mégis megadnánk az Administrator jelszavát, titkosíthatjuk is, valamint azt is szabályozhatjuk hogy hányszor lépjen be automatikusan az Administrator.

Titkosítsuk a jelszót és engedélyezzük az automatikus belépést!

AdminPassword=e52cac67419a9a224a3b108f3fa6cb6d8846f7eaae8fb117ad06bdd830b7586c

EncryptedAdminPassword=Yes

AutoLogon=Yes

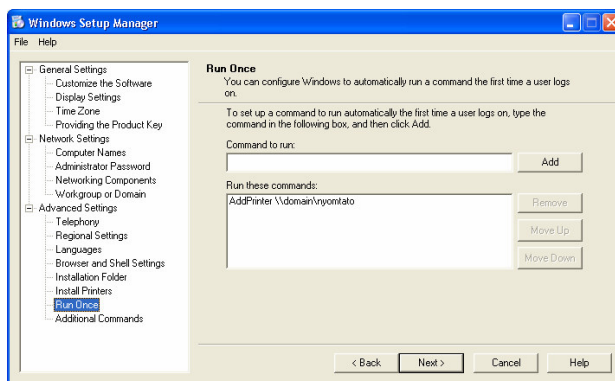
AutoLogonCount=1

Ha megadjuk, hogy az Administrator x-szer lépjen be automatikusan, lehetővé válik tetszőleges parancsok utólagos futtatása. Ideális lehetőség automatikus Office-telepítés beindítására. Ezzel az operációs rendszer telepítéséhez minden adatot megadtunk.

Egyéb lehetőségek

Azokon a beállításokon kívül, melyekkel a telepítés során is találkozunk, van néhány, amit már most is megadhatunk, a későbbiekben pedig nem kell velük bajlódni. Ilyen például, hogy tetszőleges hálózati nyomtatót telepíthetünk, megadhatjuk, hogy az Explorerben mi legyen a kezdőoldal, vagy a kedvencek között milyen oldalak szerepeljenek. A telefon tárcsázási beállításai vagy a területi beállítások is ide tartoznak.

Bár a nyomtatók telepítésének beállítását külön ablakban elvégezzük, mégis ide kerül a nyomtató hozzáadása utasítás is:

[GuiRunOnce]

Command0="rundll32 printui.dll,PrintUIEntry /in /n \\domain\nyomtato"

A varázsló a végén létrehoz egy unattend.txt-t és egy unattend.bat-ot. Az unattend.txt tartalmazza bejegyzéseinket, míg az unattend.bat-ot használhatjuk hálózaton keresztüli automatikus telepítés beindítására. Ez utóbbi esetben szükségünk lesz egy hálózatot is használni tudó operációs rendszerre, ami lehet akár a MS-DOS is. Ha a hálózatról telepítendő operációs rendszert NTFS partícióra szeretnénk tenni, érdemesebb Windows PE-vel bootolni, ez ugyanis egy Windows XP-ből készített alap operációs rendszer: látja a hálózatot, a CD-meghajtót és kezeli az NTFS fájlrendszert is.

Partícionálás

Mint a bevezetőben említettem, érdemes lehet megakadályozni, hogy a telepítő maga kezelje a partíciókat. A kész válaszfájl automatikus partícionálást tartalmaz:

AutoPartition=1

Ez azt jelenti, hogy a telepítő a legelső szabad (Windowst még nem tartalmazó), és elegendő üres helyet tartalmazó partícióra kerül. Ha nincs ilyen partíció, készít magának egyet. Ennek az eljárásnak a bölcsessége megkérdőjelezhető, ezért inkább írjuk át ezt az értéket 0-ra!

Felkészülés, rajt!

A CD-ről történő telepítéshez már csak egy dolog van hátra, nevezzük át a keletkezett unattend.txt szövegfájl winnt.sif-re, másoljuk rá egy hajlékonylemezre és már indulhat is a cikk elején leírt telepítés.

Borsi Katalin
bobo@netacademia.net